

Publicerad 2016-04-20 16:09 av Bengt H

Vidriga vitsippor

Bonden blev sur och purken. Nu kommer de igen och bländar mig, så att jag inte ser var jag går. Vitsippor, ha, som sockrar naturen och gör den söt och oätlig. Tacka vet jag rovor. De innehåller en lagom mängd socker och bidrar till barnens bästa.

Men sippor? Usch! Och om man trampar på dem, vilket jag vill göra, så blir de liksom bara en grimas tillbaka mot mig. De kommer överallt och överbefolkar vår planet. Det tränger bort de vackra blåsipporna som liksom avatarer får kämpa mot inkräktarna.

Jag skulle kräkas på dem om det inte bara gjorde saken värre. Därför spyr jag galla på dem och det känns redan mycket bättre att tala om vad som är rätt och fel.

Vitsippor, som att de trodde att de var ett crème de la crème fastän överallt . Alla tror sig vara den högsta, inte lika ödmjuka som snödroppen som bugar sig ner och både föds och dör i nig och bock.

Om det bara funnes ett sätt att utrota packet som visar sig i varenda dunge och som varenda unge skrattar glatt åt. Nej, det lilla är stort och det stora är lite, dvs mängden är felet med dem.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bengt H med Poeter.se id #16973 innehar upphovsrätten